

Pred vrati je že december, šolske klopi pa so še vedno prazne! November smo preživali doma za računalniki in se šolali na daljavo. Šolanje na daljavo je postala naša nova rutina. Vsi že obvladamo nove programe, pridobivamo ocene ne daljavo, učitelji pa se trudijo in nam snov razlagajo preko videokonferenc. A vsi pogrešamo klepet s prijatelji v živo.

Tudi letos bi bila novembra tradicionalna dobrodelna prireditev, na kateri zbiramo sredstva za šolski sklad. Posvečena bi bila naši šoli, ki prav letos praznuje svečanih petdeset let. Zaradi ukrepov proti širjenju koronavirusa je bila tudi ta na žalost odpovedana.

Upam, da se letos še srečamo.

Zala Paulina Brišnik

MASKE – NOVA REALNOST

Nedavno nazaj smo poznali le besedno frazo »maske so padle«, sedaj pa si to želimo v dobesednem pomenu. Verjamem, da bi prav vsak rad v tem trenutku to zmagoslavno izrekel in masko zabrisal v koš, vendar ni tako enostavno. Ne gre samo za nas, ampak tudi in predvsem za druge. Pomislimo na starostnike, ki so že več mesecev v domovih brez obiskov. Pomislimo na to, da bi naša malomarnost prispevala k okužbi zaposlenega v domu upokojencev. Zamislimo se!

Vsak lahko naredi veliko že s tem, da odgovorno ravna in spoštuje vse ukrepe.

Verjamem, da nam bo uspelo. Verjamem, da ne bo uspelo le Sloveniji, temveč celemu svetu. Če se držimo ukrepov, to ni nemogoče, zato pamet v roke.

Ajda Oblak, 8. a

Dogajalo se je ...

Vsak petek popoldne, okoli 16.30, si lahko na RTV SLO 1 ogledate oddajo Infodrom. To je nekakšen tednik, namenjen otrokom in mladim. V oddaji mladim gledalcem predstavijo najpomembnejše dogodke iztekajočega se tedna, zanimive vrstnike in razjasnijo neznane pojme s področja politike, družbe, narave in tehnologije.

Sam sem imel priložnost sodelovati pri nastajanju ene izmed oktobrskih oddaj. Kot prejemnika Preglovega priznanja in vedoželjnega mladega raziskovalca so me za sodelovanje predlagali na šoli. Infodromova novinarka Mateja Leban me je prvič kontaktirala v torek, 13. oktobra. Razložila mi je, da potrebujejo mladega

poročevalca, ki bo na Kemijskem inštitutu v Ljubljani dr. Romanu Jerali zastavil nekaj vprašanj o novo nastajajočem slovenskem cepivu proti COVID-19. Seveda sem takoj privolil in še isti večer sestavil vprašanja, ki so jih nato posredovali dr. Jerali v pregled.

Naslednji dan, v sredo zgodaj zjutraj, me je mama odpeljala v Ljubljano. Parkirala sva na železniški postaji in se sprehodila do sedeža RTV SLO. Ta dan so se stvari že malce zaostrovale, nošenje mask je bilo obvezno tako zunaj na ulici kot tudi v zaprtih prostorih. V recepciji me je pričakala novinarka Lebanova, s katero sem prejšnji dan

govoril po telefonu. Skupaj sva se odpravila do pisarn uredništva Infodroma. Najprej sva poiskala majico infodromovcev v moji velikosti (190 cm), nato pa sva se pogovorila o poteku snemanja. Na poti do avtomobila sta se nama pridružila še snemalec in zvočni mojster.

Skupaj smo se odpeljali do Kemijskega inštituta, kjer nas je pričakal dr. Roman Jerala. Sprehodili smo se po inštitutu in poiskali primerno sobo za snemanje (nekatero so bile presvetle, pri drugih so nam nagajale sence). Sledilo je snemanje mojih vprašanj in doktorjevih odgovorov, nato pa samo mojih vprašanj. Vse za kasnejše lažje montiranje prispevka v uredništvu.

Posneli smo še nekaj slikovnega gradiva in mojo začetno ter končno špico, nagovor. Toliko dela za 2-minutni prispevek! Po koncu snemanja mi je dr. Jerala razkazal še ostale laboratorije na inštitutu ter na kratko predstavil njihovo delo.

Govorila sva tudi o mojih interesih. Povedal sem mu, da želim postati veterinar ali biokemik ter da treniram roket. Zelo me je razveselil njegov odgovor. Ima namreč prijatelja na Danskem, ki zdaj dela na podobnem inštitutu, več let pa je bil rokometiš.

Okoli 14. ure smo zaključili in z mamo sva se vrnila domov. Nestrpno sem čakal na petkovo oddajo, ko sem si lahko pogledal oddajo, v kateri sem nastopal tudi sam. Zame je bila to res neverjetna in nepozabna izkušnja.

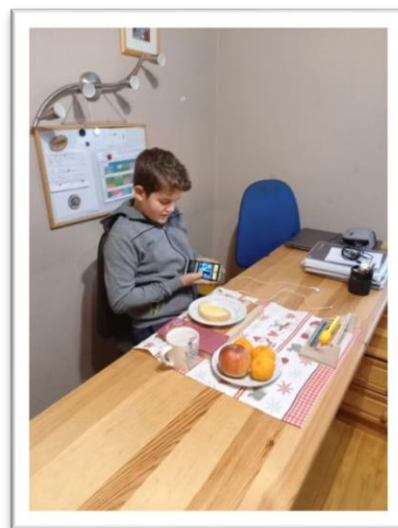
Ali Ernecl, 9. a

DAN SLOVENSKE HRANE – TRADICIONALNI SLOVENSKI ZAJTRK

Tretji petek v novembru obeležujemo **dan slovenske hrane**. Organizacija za prehrano in kmetijstvo pri Organizaciji združenih narodov (OZN) je 16. oktober izbrala za svetovni dan hrane v spomin na 16. oktober 1945, ko je bila v OZN ustanovljena Svetovna organizacija za hrano in kmetijstvo. Glavni namen svetovnega dneva hrane je opozarjanje, da po svetu živi veliko ljudi, ki trpijo za pomanjkanjem hrane.

Na ta dan po vsej Sloveniji poteka tudi Tradicionalni slovenski zajtrk. Letos je bil jubilejni, že deseti po vrsti. Ta dan je bil letos tudi poseben dan, ki ni potekal po šolah in vrtcih, ampak doma, saj se zaradi epidemije COVID-19 trenutno izobražujemo na daljavo. A kot že ime samo pove – tradicionalni – je bil kljub trenutnim razmeram izveden.

Osnovna šola Mozirje z vabilom na spletni strani in naši učitelji razredniki so nas povabili, da se zjutraj zberemo na skupni zajtrk na daljavo. Tako sem zjutraj vstal in si pripravil za zajtrk živila, ki sodijo v ta okvir, in sicer: **kruh, maslo, med, mleko in jabolko**.

Nato sem se preko ZOOM-a povezal z našo razredničarko, sošolkami in sošolci, da smo skupaj pojedli zajtrk. Med zajtrkom nam je naša razredničarka povedala veliko koristnih podatkov o pomenu zajtrka. Pogledali smo si tudi video o medu. Čebelarstva zveza Slovenije je pobudnica Tradicionalnega slovenskega zajtrka, zato je bil letošnji jubilejni slogan **Zajtrk z medom – super dan!**

Ko smo doma, si redno pripravljamo zajtrk in malico. Pripravi tisti, ki je v tem času prost in nima povezave. Tako poskrbimo drug za drugega in za naše zdravje. Pomembno je, da se zdravo in redno prehranjujemo predvsem v tem življenjskem obdobju, ko rastemo in se razvijamo. Zajtrk je najpomembnejši obrok dneva, saj si z njim zagotovimo dovolj energije za učinkovito delo in učenje. Omogoča nam boljše pozornost in lažje sledenje učnemu procesu.

Zelo rada kuhava in preizkušava nove recepte. Zavedava se tudi pomena zdravih živil, predvsem tistih, ki jih pridelamo doma, oziroma pomena hrane iz lokalne bližine. Sedaj že vea, da moramo biti pri nakupovanju živil pozorni na deklaracije na izdelkih, na katerih je napisana sestava izdelka, hranilna vrednost in rok uporabe.

Iz zdravstvenega vidika se priporoča uživanje sezonske hrane iz lokalnega okolja, saj je takšna hrana običajno bolj dozorela in ima višjo biološko (hranilno) vrednost. Z daljšanjem verige od pridelovalca do potrošnika se zelo zmanjša vsebnost različnih vitaminov, ki so za naše telo izrednega pomena. Pri živilih domačega izvora zaradi bližine pridelave ni potrebno uporabljati konzervansov, zato so sicer lahko manj obstojna, vendar pa prepoznavna po bogatem in tradicionalnem okusu. Z naročanjem in kupovanjem živil od lokalnih pridelovalcev oziroma predelovalcev posredno pripomoremo tudi k zmanjšanju sproščanja toplogrednih plinov zaradi krajših transportnih poti. Zagotavlja se tudi trajnostna raba površin, namenjenih pridelavi hrane, urejenost in obdelanost podeželja. Z izbiro lokalne hrane ohranjamo tudi delovna mesta. V tem letu smo lahko še posebej spoznali, kako pomembno je, da imamo v državi visoko stopnjo samooskrbe z lokalno pridelano kakovostno hrano. Veliko ljudi prideluje in pridelava hrano, če le imajo to možnost in vsaj malo veselja ter dobre volje. To znaš potem še posebej ceniti.

Vsi ljudje bi se morali bolj zavedati tudi pomena čebel in skrbi za okolje. Že iz preteklosti se širi modrost, da se z izumiranjem čebel človeštvu ne obeta nič dobrega. Z odraščanjem se vedno bolj zavedam pomena teh misli. Vsak prebivalec tega planeta bi moral po svojih zmožnostih poskrbeti, da se ohranja narava in z njo tudi naše čebelice.

Midva in najin brat Damjan se malo ukvarjamo tudi s čebelarstvom. Nekaj znanja smo si pridobili pri čebelarskem krožku v šoli, nekaj pa ga pridobivamo iz literature in na osnovi izkušenj. Kakšen nasvet dobimo tudi s strani izkušenih čebelarjev. Spoznali

smo, da je čebelarstvo zelo zahtevno. V skrbi za čebele moraš imeti veliko znanja, terja pa tudi veliko doslednosti.

Za vesel zaključek »**super veselega medenega dne**« smo bratje zapeli in zaigrali Slakovega Čebelarja. Ta pesem nam je zelo pri srcu. Zdi se nam topla, prijazna, domača, tradicionalna, kot je tradicionalen naš slovenski zajtrk.

Za konec vsem pošiljava prisrčen čebelarški pozdrav »**NAJ MEDI**«.

Matic Kovač, 7. a in Matevž Kovač, 9. a

Z njimi je življenje lepo

MOJA MAMA

Moja mama je oseba, ki zelo zaznamuje moje življenje. Vedno mi z veseljem priskoči na pomoč, me razveseli in nasmeji. Brez nje moje življenje ne bi bilo enako v nobenem pogledu.

Ime ji je Suzana Renko, njen rojstni priimek je Urbanc. Ima očeta Vincenca in mamo Frančiško ter dve sestri. Rojena je 30. 12. Rada se pošali, da ni mogla počakati na novo leto, saj je želela že tisto leto praznovati silvestrovo, zato se je rodila prezgodaj. Letos bo stara 45 let in je že 15 let poročena z mojim očetom Tomažem. Natanko štiri dni pred prvo obletnico poroke sem se jima rodil jaz, čez malo več kot dve leti pa še hčerka Sara. S svojo družino živi v družinski hiši, v Ljubiji 95 pri Mozirju.

Visoka je 165 cm in tehta okoli 60 kg. Je svetle polti. Ima rjave, nekoliko valovite lase, ki ji pokrivajo ušesa in segajo do ramen. Velikokrat nosi spuščene, včasih pa si naredi čop ali figo. Ima rahlo ovalen obraz z ozkimi ustnicami, ki so vedno nasmejane. Njen obraz krasijo tudi rdeča lica, posuta s pegami, ter ozke obrvi s temnimi očmi. Ob posebnih priložnostih si naredi posebno pričesko ter uporabi malo ličil.

Po končani osnovni šoli se je šolala na gimnaziji, kasneje je dokončala študij ekonomije. Sedaj kot samostojna podjetnica opravlja računovodsko in davčno svetovanje.

Njena najljubša barva je rdeča, pravi da je živahna, topla in da daje energijo. Vendar ima najraje oblačila, ki so temno modre ali vijolične barve. Vsa oblačila si po navadi izbere sama. Vedno jo zanima mnenje družinskih članov, ki z njo nakupujemo, čeprav zelo redko upošteva naša mnenja. Poleti rada nosi majice s kratkimi rokavi. Na morju si obuje natikače ali sandale, drugače rada nosi športne čevlje številke 38 ali 39. Rada ima, da so čevlji udobni in hkrati lepega videza. Tudi pozimi nosi kratek rokav, a čez obleče jopico ali pulover. Pravi, da jo sedaj, ko je starejša, zelo rado zebe, zato obleče toplo bundo, ko odide na zrak. Najraje nosi kavbojke, ki jih poleg

elegantnejših hlač obleče tudi za v službo. Vedno ima pri roki sončna očala, ki si jih ob sončnih dneh vedno nadene. Doma nosi hišne sandale. Ob posebnih priložnostih obleče obleko in obuje čevlje z visoko peto ali elegantnejšo obutev.

Zelo ji je všeč, če je hrana raznolika, a se nikoli ne pritožuje nad katerokoli vrsto hrane. Uživa različne vrste sadja in zelenjave, najraje si privošči ravno prav zrelo jabolko ali sladko pomarančo. Njeno najljubše sadje so češnje, ki jih naravnost obožuje. Zelo rada je najrazličnejše vrste solat. Težko se odpove sladkim jedem in drugim dobrotam, čeprav se jim izogiba. Kljub temu ji je najljubša preprosta sladica, kot je čokoladna rulada. Najraje ima morske jedi, ki ji jih za posebne priložnosti pripravi njen mož, moj oče. Tekne ji tudi dobra juha, gobova ali goveja, ki po njenem mnenju s pire krompirjem in dunajskim zrezkom tvori pravo nedeljsko kosilo. Pije različne vrste čajev, vodo z okusom ali samo vodo. Občasno si privošči tudi nezdravo hrano, ki ji najbolj tekne v krogu družine. Ob hitri ali nezdravi hrani se ji pričejejo gazirane pijače, ki jih drugače ne pije.

V prostem času si zelo rada vzame čas zase ali pomaga družini pri različnih opravilih. Svoj prosti čas najraje preživlja z družino. Po ogledu dobrega filma v kinu, kasneje pa ob pici, rada debatira o bistvu filma. Zelo uživa na družinskih izletih. Svoj prosti čas želi kar se da dobro izkoristiti, poleg tega postori še številna opravila v hiši in njeni okolici. Včasih mora tako poleg službe zlikati oblačila, pobrisati prah, pomiti posodo in opraviti številna druga opravila, pri katerih ji kar se da pomagamo. V prostem času si vzame več časa tudi za živali in jih skupaj z nami odpelje na sprehod. Takšni kratki sprehodi so ji zelo všeč, saj se na njih sprosti in umiri.

V obdobjih, ko ima v službi veliko dela, postane zelo delovna, zaradi česar si svoj prosti čas omeji. V takšnih obdobjih postane prava deloholičarka. Vse stvari in delo, ki ga ima, želi narediti popolno, zato nima prostega časa in tudi ne počitka. Vsak večer pogleda dnevno-informativno oddajo. Vedno želi imeti čim več informacij o dogajanju po svetu in doma, saj je rada dobro informirana. Informiranost ji pomaga pri organizaciji delovnih dni, ki si jih vedno organizira v naprej. Zelo je organizirana in ne mara presenečenj in nesreč, ki jo vržejo s tira. Vedno ve, kdaj se kdo od njenih bližnjih slabo počuti, ter takoj ugotovi težave, ki nas mučijo, s čimer izkazuje svojo sočutnost. Vedno se je pripravljena pogovoriti in si vzame čas za razrešitev težav. Namenja nam vso pozornost, ki jo premore, in nam jo izkazuje skozi malenkosti, ki nam vsem pomenijo ogromno, kljub temu da ji to redko priznamo. Mama pozornost dokazuje na številne načine, dane obljube vedno drži in nikoli ne pozabi na stvari, ki so pomembne njenim najbližjim.

Na trenutke se zna tudi zelo hitro ujeziti. Njena prepirljivost in vzkipljivost se pokaže, če kdo česa ne naredi po njenih navodilih in prošnjah. Kljub svoji hitri jezi se hitro umiri in se nam pride vedno iskreno opravičiti, čeprav bi se ji morali včasih opravičiti mi. Vedno nam rade volje priskoči na pomoč ter posveti ves svoj čas nam, dokler nam ne uspe rešiti problema. Tudi veselje, ki ga pokaže ob pomoči, je dokaz njene prijaznosti. Vedno nas spodbuja k optimističnemu razmišljanju, kljub temu da je sama včasih pesimistična glede svojega dela. Je izjemno natančna, kar kaže skozi

svoja popolno opravljena dela in dejanja. Izjemno natančnost pričakuje tudi od vseh, ki jih pozna, in so lahko razlog za nesoglasja. Trdi, da se vse da narediti in izvesti. Pravi, da lahko vsi ljudje na svetu dosežemo, kar si želimo, da se je za to treba potruditi. Njeno mnenje temelji na tem, da če se potrudiš, je vse, karkoli že narediš, odlično, samo da svoje delo dokončaš. Kljub številnim zaslugam in neomajni pomoči vedno ostane skromna in si ne pripisuje zaslug za opravljena dela. Nikoli ne izgubi potrpljenja in vedno rada priskoči vsakemu na pomoč, zato je marsikomu, ki jo pozna, za zgled. Tudi njeni sestri in ostali člani družine jo radi prosijo za pomoč in zaupni pogovor. Zelo rada se šali tudi na svoj račun. Vendar se vedno jezi, ker nihče od nas ne razume njenega humorja, za katerega pravi, da je angleški humor.

Z najbližjimi želi preživeti čim več svojega prostega časa in se z njimi neizmerno zabavati. Kljub temu da ji mnogokrat primanjkuje časa, si ga rade volje vzame za nas, naše družinske sprehode in izlete. Vsako jutro nas razveseli in nasmeji ter s tem polepša dan. Povezuje družino, ki jo ima najraje na svetu, ter je nikoli ne razočara. Svojo mamo občudujem zaradi številnih razlogov in jo imam srčno rad.

Gašper Renko, 9. b

MOJ ATI

Vsak izmed nas ima v svoji bližini človeka, ki mu je vzor in ki bi mu rad bil zaradi njegovih dejanja čim bolj podoben. Tudi v moji bližini je takšna oseba, to je moj ati, Stojan Vrabič.

Ati je star 44 let. Visok je 176 cm, tehta pa 87 kg. Moj ati ni pretirano visok, je pa veliko vitkejši, kot je bil nedolgo nazaj. Ima svetlo polt. Poleti se mu koža lepo rjavo obarva. Ima izrazito okrogel obraz s prekrasnimi modrimi očmi. Ima rjave kratko prstrižene lase, ki pa jih je z leti vse manj. Lase umiva s šamponi za spodbujanje rasti las, a vam povem, da to ne deluje.

Rad se oblači mladostno in športno. V njegovi omari je ogromno jeans hlač in športnih puloverjev, majic in pohodnih hlač. Zelo rad nosi tudi brezrokavnike na zadrgo, ki jih obleče čez majico ali pulover, da si ne bi prehladil ledvic. Ima kar zajetno število čevljev, za katere pravi, da morajo biti udobni in kvalitetni, ker v njih človek preživi veliko časa.

Ati je velik gurman. Rad je vse, kar pripravi mamica, in se ne brani novih jedi. Vse poskusi in seveda tudi pokomentira. Zelo rad ima zelenjavo, zelenjavne in mlečne jedi, pečen riž, skutine palačinke ... Obožuje tudi sadje. Najraje pije vodo, poleti pa tako imenovani miš-maš, pijačo z vinom in fanto.

Ati je izredno delaven, dela od jutra do večera. Je direktor na žagi, ki jo je nasledil po pokojnem očetu, mojem starem očetu. Njegov delovnik se začne ob pol šestih zjutraj in konča ob sedmih ali osmih zvečer. Na žagi ima zaposlene še tri delavce, ki pravijo, da je njihov šef zelo prijazen.

Ati je bil v preteklosti zelo močne postave, potem pa se je začel ukvarjati s športom. Sedaj lahko rečem, da je ati tudi športen tip človeka. Z mamico gresta večkrat teč

okrog jezera v Velenju, veliko hodi in tudi na kolesu se počuti domače. Zaradi pogostih bolečin v hrbtu vsako jutro 15 minut telovadi in dela vaje za hrbet.

Atiju lahko vse zaupam in tudi on mi zaupa veliko stvari. Meni, čeprav sem star šele 14 let, zaupa, če ima kakšne težave s strankami, dobavo hlodovine in podobno.

V letih, odkar je prevzel podjetje, je močno izoblikoval karakter. Postal je veliko bolj trmast in neomajen, saj pravi, da je to v poslu pomemben dejavnik. Vedno se drži tistega, kar reče, in trmasto vztraja pri svojem.

Je izredno skrben. Vedno poskrbi, da smo dobro pripravljene na zimo. Poskrbi tako za kurjavo kot tudi za avtomobile ter tehnične zadeve doma. Zimska in delovna oblačila so najina domena. Vedno se skupaj usedeva in pregledava kataloge z oblačili. Ima zelo dober okus za te stvari.

Do denarja ima zelo spoštljiv odnos. Redno varčuje, saj se še zelo dobro spomni časov, ko smo bili skoraj brez denarja in je bilo življenje težje.

Ati je tudi moj učitelj, saj me uči o vsem, kar je v življenju pomembno. Včasih opažam, da sva si tudi v dejanjih vedno bolj podobna.

Vedno govori resnico, pa naj je še tako neprijetna. Ne prenese obrekovanja in se raje obrne stran. Pravi, da naj vsak poskrbi najprej zase, nato pa za druge.

Kaj naj vam še povem o mojem atiju? Je najboljši človek na svetu in imam ga neizmerno rad.

Jan Vrabič, 9. a

MOJ ATI

Moj ati se je rodil 18. februarja 1977 in je star 43 let. Po horoskopu je vodnar. V višino meri 185 cm, tehta pa 80 kilogramov. Ima temne skodrane lase, ki so gosti, a že malo sivijo. Ima rjave oči, nad njimi pa goste obrvi. Njegov nos je malo daljši, leži nad tankimi ustnicami, ki so večino časa razpotegnjene v nasmeh.

Najraje je oblečen v športna oblačila. Največkrat obleče trenirko ND Mozirje, ki jo nosi s ponosom, saj je predsednik Nogometnega društva Mozirje, ter obuje športne copate. Ima zelo spretno roke, saj skoraj vse od začetka do konca postori sam. Ko prične s kakšnim delom, zmeraj najprej obleče delovna oblačila: delovni kombinezon in športno obutev. V prostem času se rad uredi, a spet športno-elegantno. Rad nosi kavbojke s srajco ali majico. Ko gre v službo, obleče službeno uniformo, saj je pilot. Obleče hlače, ki so zlikane na rob, belo srajco z epoleti, ki imajo štiri črte, saj je kapitan, kar pomeni, da ima v letalu najvišji naziv; nadene si tudi kravato, suknjič ter pilotsko kapo. K temu obuje elegantne črne čevlje. Trenutno zaradi virusa, ki divja po svetu, uniforma počiva v omari.

Moj ati je pravi gurman. Ker zaradi službe veliko potuje, ima možnost poskušati raznovrstno hrano. Povsod, kamor gre, s sodelavci poiščejo lokalno restavracijo in tam poskusijo lokalno hrano. Ko pride domov, nam velikokrat to hrano tudi pripravi – na tradicionalen način ali pa malo po svoje. Moram priznati, da mu gre to zelo dobro od rok, saj smo na koncu vsi siti in dobre volje. Kar se hrane tiče ni izbirčen, saj je

vse, od sadja, mesa do zelenjave. Po kosilu rad spije kozarec dobrega vina, čeprav oba prisegava na napitek Cedevida.

V službo se vozi z avtomobilom. Trenutno je doma, saj se je letenje zaradi virusa ustavilo. Dve leti nazaj pa se je z avtomobilom vozil na Brnik in od tam z letalom po Evropi. Včasih se je še isti dan vrnil nazaj, kdaj pa je moral po več dni ostati v tujini. Takrat sva bila z mojo mami sama. K sreči v naši hiši živita še atijeva starša, moja babi in dedi. Družbo pa nam delata tudi naša psička Ajša in mucek Mišo.

V prostem času je moj ati najraje doma, saj je drugače veliko na poti. Ko ni v službi, skrbi za nogometna igrišča nogometnega društva. Pri temu mu zelo rad pomagam, še posebej pri košnji igrišč s traktorsko kosilnico.

Moj ati ima veliko lastnosti, ki so mi všeč. Je ljubeča oseba. Rad ima ljudi okoli sebe in skrbi za njihovo dobro počutje. Tudi ljudem, ki jih ne pozna, je zmeraj pripravljen priskočiti na pomoč. Je tudi zelo zgovoren. Z vsakim človekom najde temo, o kateri lahko govori, saj je zelo razgledan. Je tudi zelo ustrežljiv. Če se le da, prilagodi svoj urnik najinemu z mami, da smo čim več časa skupaj. Po naravi je zelo adrenalinski – že od malih nog ga zanimajo smučarski skoki. Ko je bil toliko star kot jaz, je bil v slovenski smučarski reprezentanci, kasneje se je začel ukvarjati s padalstvom ter se čez par let podal v aviacijo. Je zelo odgovoren, saj vedno naredi stvari do konca in tako, kot morajo biti. Lepo skrbi za naš dom, za svojo lastnino ter za Nogometno društvo Mozirje. Vse, česar se loti, hoče narediti najboljše. To je sicer dobra lastnost, mi pa ni všeč, ko to zahteva tudi od mene. Takrat zna priti do konflikta in slabe volje, a na koncu spoznam, da mi hoče le najboljše.

Mark Iršič, 9. b

MOJA BABICA

Matilda Sušec, kasneje Kotnik, za znanca Tilka, za sorodnike pa bica, je bila rojena leta 1947 v rojstni hiši. Približno en mesec nazaj je dopolnila 73 let. Rodila se je v številčni družini kot osmi otrok, imela pa je sedem bratov ter tri sestre.

Že od rojstva živi v Završah 40, v Mislinji, v trinadstropni hiši, ob kateri se nahaja še manjša kmetija. Živi s sinom, snaho in z vnukinjo.

Bila je poslušen otrok, v osnovni šoli pa je imela odličen uspeh. Želela si je postati medicinska sestra, ampak se njene želje, na žalost zaradi takratnega družinskega stanja, nikoli niso uresničile. Delala je doma na kmetiji, na kateri živi še danes, ter se nikoli ni zaposlila.

Visoka je 174 centimetrov ter je malce močnejše postave. Ima svetlejšo polt ter bolj ovalen obraz, na katerem lahko poleg modrosivih oči opazimo že kar nekaj gub. Ima redkejša lase, ki si jih barva, tako da so rdečerjavi, včasih pa so bili njeni lasje svetlejši.

Doma po navadi nosi udobne trenirke modre, rjave ali črne barve ter majice s kratkimi rokavi, za obisk mesta in nakupovanje pa obleče kavbojke ali krilo ter majice in bluze. Poleti nosi tudi lahke daljše obleke. V hiši ima obute copate, za obisk mesta elegantno udobno obutev, poleti pa nosi natikače ali sandale. Po nakupih se najraje odpravi z vnukinjo in s snaho ali pa s sestro in svakinjo.

Ker ima sladkorno bolezen, mora paziti na svojo prehrano. Je raznoliko hrano ter pri le-tej ni izbirčna. Najraje je sadje, ki ga naravnost obožuje. Prav tako ima rada juhe ter jedi na žlico, za kosilo pa se na njeni mizi vsako nedeljo znajde ocvrto piščančje meso. Kot sladico si najraje privošči orehovo potico ali pa štrudelj, ki ga sama speče. Ne mara hitre hrane in visokokaloričnih jedi ter nikoli ne pije gaziranih pijač. Raje si skuha čaj ali kavo.

V prostem času rada rešuje križanke, bere, gleda televizijo, posluša glasbo, peče pecivo, ureja vrt, sadi rože ali pa se odpravi na sprehod do sosedov. Lahko bi rekli, da je za svojo starost še izjemno aktivna in polna energije. Rešuje križanke vseh vrst, hkrati pa je zelo splošno razgledana, saj jo zanimajo vsa področja znanosti. Rada bere revije ali pa prebira časopis. Po televiziji najraje gleda resničnostne šove, poročila, vremensko napoved in dnevnik. Ko gleda politične oddaje, zelo rada glasno in jasno poda svojo trdno zakoreninjeno politično mnenje. Najraje posluša narodno-zabavno glasbo, prav tako pa zelo lepo poje in je članica mešanega cerkvenega pevskega zbora, kjer poje alt. S sestrično nama pogosto speče štrudelj ali potico, na splošno pa včasih še preveč skrbi za najino prehrano in prepogoste obroke. Na vrtu sadi solato, korenček, čebulo, papriko, paradižnik ter preostalo vrtno zelenjavo, vrtnice in dalije, od lončnic pa begonije in pelargonije. Na sprehod do sosedov se odpravi približno dvakrat na teden, ko gre po pošto do najbližjega poštnega nabiralnika. Takrat se lahko s sosedi, ki so hkrati njeni sorodniki, pogovarja tudi po več ur.

Zaradi težke preteklosti in zahtevnega življenja je moja babica danes ena izmed karakterno najmočnejših in najvztrajnejših oseb, kar jih poznam. Nad ničimer nikoli ne obupa ter se zmeraj potruzi po svojih najboljših močeh. Je zelo iznajdljiva, saj zna zmeraj poskrbeti za ljudi, ki jih ima rada, in tudi meni pogosto pomaga poiskati rešitev za probleme, ki jih sama ne znam rešiti, kar jo dela izjemno skrbno in ljubečo osebo. Je zelo preprosta in nezahtevna, saj zmeraj poišče najpreprostejšo in najbolj učinkovito rešitev za vsakodnevne težave, hkrati pa, kljub vsem uslugam, ki nam jih nudi, nikoli ne zahteva ničesar v zameno. Sorodniki in prijatelji bi jo z lahkoto opisali kot zgovorno in odkritosrčno osebo, ki si rada širi obzorje, sprejema mnenje drugih ljudi ter ceni pogovore, ki ji popestrijo vsakdan. Vsako svojo misel z lahkoto utemelji ter razumljivo predstavi sogovorncu, njeno mnenje pa je zmeraj iskreno in odkrito, zaradi česar je izjemno verodostojna in realistična. Ne mara lažnivcev, neodločnežev in egoistov, saj se njihov karakter in razmišljanje ne skladata z njenimi.

Je zelo optimistična in vesela, saj se rada smeji ter zabava v družbi vseh svojih znancev in prijateljev. V vsaki stvari poskuša najti dobro lastnost ter s tem v boljšo voljo spravlja vse navzoče.

Kljub veliko dobrim lastnostim, med katerimi bi težko izbrala le eno, pa ima vsak človek kakšno hibo. Moja babica je zelo trmasta, saj naju s sestrično pogosto poskuša pripraviti do pogostejših obrokov, tudi če nisva lačni, včasih pa je tudi stroga in nepopustljiva, še posebej takrat, ko jo kdo poskusi prepričati v nekaj, česar ne mara početi. Je deloholik, saj si kljub potrebnemu počitku ne privoščiči odmora, vedno sama želi dokončati začetno delo. Pomoči ne sprejme rada, saj poskuša ostati samostojna in neodvisna od drugih, kar se kaže v njenem samozavestnem vedenju ter skrbi za živino in kmetijo. Rada ima živali in za le-te skrbi večinoma sama.

Mojo babico bi bilo izredno težko opisati v le par stavkih, saj ima veliko osebnost in razgiban karakter. Ljudje jo imajo radi, veliko pa si jih brez nje ne more predstavljati življenja in prihodnosti.

Patricija Podvratnik, 9. b

MOJA TETA

Moja teta s svojo družino, sinom Brunom in možem Iztokom, živi v bloku v Mozirju. Ime ji je Vesna. V višino meri 168 cm, tehta pa 65 kg. Po izobrazbi je profesorica angleščine, ki jo poučuje na osnovni šoli Karla Destovnika-Kajuha v Šoštanju. Je svetle polti. Ima ovalen obraz z modrimi očmi, manjšim nosom in ušesi, redko si nadene tudi očala. Njeni dolgi valoviti rjavi lasje so zaradi dela z mlajšimi otroki pogosto speti v čop.

Že od nekdaj ima rada raznoliko hrano, predvsem zelenjavo in sadje, saj ji meso ni ravno po godu. Včasih je bila celo vegetarijanka. Njena najljubša jed je špinačna lazanja, največkrat pa si pripravi testenine z različnimi omakami. Med tradicionalnimi slovenskimi jedmi ima najraje kislo repo s pečenicami. Res težko je najti hrano, ki je ne mara, ampak to so krvavice, vampi in žolca. Kar se tiče pijače, ima rada domač jabolčni sok, ne mara pa rdečega vina – veliko ljubše ji je belo.

Njeni najljubši barvi sta modra in zelena, zato se v ti barvi tudi pogosto oblači. Najraje nosi udobna oblačila, kot so trenirka, majica in športni copati. Velikokrat jo zebe, zato ima po navadi oblečeno tudi jopico. Obožuje flanelaste pižame, saj ji tako tudi ponoči toplo. Za službo si po navadi obleče udobna oblačila, obuje pa škornje. Skoraj vedno pa si nadene tudi uhane in šal. V vročih poletnih dneh najraje obleče kratke hlače, majico brez rokavov in obuje japonke. Pozimi pa svojega stanovanja ne zapusti brez bunde, kape, šala in rokavic. Oblačila najraje nakupuje sama in ne mara nasvetov glede oblačenja.

Ker je zaposlena v šoli, ji prosti čas ostaja le popoldan in čez vikende. Največkrat ga preživi s svojim triletnim sinom, velikokrat pa se loti tudi kakšne knjige – najraje bere angleške, ampak so te težje dostopne, zato se zadovolji tudi s slovenskimi. Vedno pa najde čas tudi za svoje prijateljice, s katerimi pogosto kramlja popoldne ob kavi ali na kakšen topel poletni večer ob kozarcu vina. Proste večere pogosto nameni gledanju filmov, najraje ima drame ali kriminalne serije. Ker zelo rada kuha in peče, si

velikokrat ogleda kakšno oddajo na programu 24kitchen. Ob nastopu Slovencev spremlja tudi šport, predvsem roketni in kolesarstvo. Kadar vreme dopušča, pa se tudi sama rada odpravi na kolo. Kot otrok je obiskovala glasbeno šolo in se naučila igrati violino. Že takrat je vzljubila glasbo, ljubezen do glasbe pa je prenesla tudi name. Veliko poje, tako v službi, ko poučuje prvošolce, kot tudi doma, ko prepeva s svojim triletnim sinom.

Preden je dobila otroka, je veliko potovala, sama ali pa z možem. Bila je v Egiptu, na Danskem, Irskem itd. V času študija je bila tudi v Španiji, kjer je preživela več kot pol leta in na srednji šoli poučevala angleščino. Tekoče govori angleško, sporazumevati pa se zna tudi v hrvaščini, nemščini in španščini.

Moje teta je zelo zabavna, prijetna in dobrovoljna oseba, saj se v njeni družbi skoraj vedno nasmejimo in uživamo v nasmešku, ki je neprestano na njenem obrazu. Seveda pa ima na njeno vedenje nekaj vpliva tudi poklic učiteljice, ki ga opravlja že več kot deset let. Lahko je zelo resna in prepričljiva, sploh kadar zahteva, da se neko delo opravi. Moja teta je zelo razgledana oseba, skupaj velikokrat uživava ob igranju kviza Milijonar (v angleščini).

Njena odločnost se kaže predvsem v tem, da ne obupa, preden ne doseže zadanega cilja. Verjame, da lahko svoje cilje dosežemo le z vztrajnostjo. Zelo nerada zamuja, vedno raje pride kakšno minuto prej kot pozneje, po čemer lahko sklepamo, da je disciplinirana.

Je sočutna in odprta oseba, saj je vedno pripravljena na pogovor in reševanje sporov. Prav tako pa je zelo družabna, saj vedno uživa v druženju s prijateljicami ali ob igranju družabnih iger.

Vsi jo poznajo kot natančno osebo, saj si že vse od osnovne šole naprej svoje zapiske izredno lepo ureja. Je pa na trenutke tudi nekoliko pozabljiva, včasih pozabi predvsem običajne stvari, kot so ključi, telefon, ampak vedno odreagira mirno in dobro razmisli, kje jih je nazadnje videla oz. pustila.

Ste že slišali, da ima kdo »red v neredu«? No, takšno lastnost ima moja teta. Če se lotite iskanja nečesa specifičnega v njeni sobi oz. domači pisarni, je to tako, kot bi iskali iglo v senu. Ona pa bo to stvar takoj našla. Babica mi je povedala, da se je ta lastnost drži že vse od otroštva. Enako pa je tudi pri peki ali kuhanju – njen pult nikoli ni prazen in vedno je bolje stopiti kakšen korak nazaj, da lahko ona deluje po svojem sistemu.

Njeno največje bogastvo je družina. Sama pravi, da si brez svojih najbližjih sploh ne predstavlja svojega življenja.

Ali Ernecl, 9. a

MOJA BABICA

Moja babica Marjana Šiljar Stergar je stara 62 let. Živi v Lučah z mojim dedkom in tetama. Visoka je 160 centimetrov, svojo težo pa skrbno skriva. Čeprav včasih potoži,

da se je spet zredila, se z njo ne strinjam, ima ravno pravšnjo postavo. Njen ovalen obraz krasijo zelene oči, njena polt pa je svetla. Ima črne kratke skodrane lase, ki jih vsak dan skrbno počeše. Zelo rada je urejena. Prav vsako jutro se naliči in moram priznati, da je še nikoli nisem videla nenaličene.

Babici oblačila veliko pomenijo. Ima jih ogromno, a kot sama pravi, še vedno premalo. Pozimi najraje nosi hlače in bluže, ki jih kombinira s pletenimi jopicami. Obvezen modni dodatek pa so šali in ogrlice. Poleti je oblečena v lanene hlače ter kratke majice. Ko je doma, nosi trenirke. Babi se najraje obuže v udobne čevlje, ki pa morajo biti tudi lepi.

Je odlična kuharica. Njena nedeljska kosila so prava doživetja, zelo pomembne pa so ji tudi sladice. Babi ima rada vse, zelenjavo, meso in sadje. Ob večerih rada grizlja oreščke. Njena najljubša jed so žlinkrofi, ne mara pa vampov. Vsako jutro zajtrkuje belo kavo ter med in maslo na kruhu. Ne mara sladkih gaziranih pijač, rada pa pije nesladkan čaj.

Kot sem že povedala, živi v Lučah z mojim dedkom Andrejem. Ima tri hčere: Aneto, Evo ter mojo mami Katjo. Njeni mami je ime Marija, njenemu očetu pa Stanko. Babi je srednji otrok. Njen starejši brat je Stanko, mlajša sestra pa Nataša. Ima tudi dva vnuka, mojega bratca Johana in mene.

Moja babica je učiteljica zgodovine in likovne umetnosti. Do marca letos, ko se je upokojila, je to tudi poučevala na Osnovni šoli Ljubno ob Savinji.

V svojem prostem času najraje vrtnari, zelo pomembne pa so ji tudi njene rože. Ker ima velik vrt, ima tudi veliko pridelkov, ki jih predeluje skupaj z dedkom. Sušita jabolka in hruške, babi kuha ribezove in borovničeve marmelade ter razne sokove. Zelo veliko ji pomeni telovadba, ki jo enkrat tedensko obiskuje s prijateljicami. Trenutno pa se veliko ukvarja s prenovo podstrešja.

Babi je zelo prijazna in vedno pomaga, ko le lahko. Ko sva bila z mojim bratcem mlajša, naju je večkrat pazila. Pomaga tudi svojim sosedom, predvsem starejšim, ki živijo sami in rabijo pomoč.

Moja babica je zelo zgovorna. Odkar je v pokoju, so njeni telefonski pogovori še daljši, saj se večkrat sliši z nekdanjimi sodelavkami. Prav zaradi njene zgovornosti so obiski trgovine in pokopališča zelo dolgi.

K zgovornosti sodi tudi radovednost. Rada je seznanjena z dogajanjem v kraju, pri sorodnik in znancih.

Predvsem njeni družinski člani jo poznamo kot zelo zabavno. Rada pove kakšno šalo, ki jo je slišala, največkrat pa nas spravi v smeh s pripovedovanjem o nerodnostih, ki so se ji pripetile.

Je radodarna in nas rada razvaja, pa naj bo to s hrano ali s kakšnimi darilci, ki jih rada kupuje. Preživljanje počitnic pri njej je vedno polno dogajanja, veliko ustvarjamo, kuhamo in pečemo. Babi naju z bratcem vedno podpira pri vsakem cilju, ki si ga zadava.

Moja babi je zelo skrbna. Zelo veliko ji pomeni, da je hiša pospravljena, oblačila pa dišeča in zlikana. Rada ima, da je vse urejeno, zato se velikokrat kar sama loti beljenja sob. Skrbno se posveča tudi dekoriranju hiše ob praznikih.

Naša babi je prava nočna ptica. Rabi zelo malo spanca in redkokdaj gre spat pred drugo uro zjutraj. Nemalokrat na nedeljskem kosilu slišimo, da je jušne rezance delala opolnoči. Zelo rada pogleda kakšen film, bere ali pa po radiu posluša njej ljubi Val 202.

Včasih sama pravi, da je sitna. Največkrat jo razjezijo dedi in moji teti. In takrat jo v dobro voljo najbolj spravi obisk naju z bratcem.

Moja babi je najboljša babi na svetu in presrečna sem, da jo imam.

Zala Paulina Brišnik, 9. a

MOJA SESTRA

Johana živi v Šmihelu nad Mozirjem s staršema Robertom in Sašo, z bratom Lenartom, ter sestro (to sem jaz) in psom Tobijem. V decembru bo stara 16 let. Visoka je 165 cm in ima športno postavo. Njeni rjavi, rahlo valoviti lasje ji segajo do ramen. Njene obrvi so goste. Ima rjave oči ter majhne ustnice, njen ovalen obraz pa krasijo še črna očala.

Johana ima rada bolj športen stil oblačenja. Najraje se obleče v trenirko, pulover ali ohlapno majico in si obuje superge. Ne mara čevljev z visoko peto. Skoraj nikoli ne obleče srajc ali oprijetih majic, saj se v njih ne počuti prijetno. Na trening smučanja obleče smučarski dres in jopico ali smučarske hlače in bundo. Seveda pa se opremi s smučarsko opremo in smučarskim perilom. V slabih pogojih na smučišču nosi plašč, v lepem vremenu pa brezrokavnik. Za kondicijske treninge obleče športno opremo. Poleti najraje nosi kratke hlače in oblekice.

Najraje ima jabolčno pito, ananas ali palačinke s sladoledom, pije pa limonado. Najmanj pri srcu pa sta ji ohrovt in čebula, nima pa rada gostega soka. Na trening si po navadi nese beljakovinsko ploščico in kakšen sendvič, za žejo pa največkrat napitek Cedevita ali magnezij, raztopljen v vodi. Na treninge na snegu si vedno nese topel čaj.

Obiskuje 2. letnik Gimnazije Velenje, in sicer športni oddelek, saj je zaradi svojega športa veliko odsotna od pouka. Njena najljubša predmeta sta angleščina in psihologija, najmanj pa se veseli, ko sta na urniku fizika ali kemija. Po končani gimnaziji želi nadaljevati šolanje na Fakulteti za šport ali študirati psihologijo. Johana trenira smučanje v FIS ekipi pri smučarskem klubu Celje. Poleti imajo kondicijske priprave. Treninge ima šest dni v tednu. Hodi tudi na smučarske kampe na ledenike ali v snežne dvorane. Tako veliko potuje. Pozimi trenira na bližnjih smučiščih. Pogosto ima tekme ter smuča skoraj vsak dan od decembra do marca.

Johana je zelo vztrajna. To se najbolj kaže pri smučanju ter v šoli, saj kljub vsem težavam in težkemu usklajevanju urnikov še kar vztraja in ne obupa. Pogosto dvomi, a se vedno pobere in zaupa sama sebi, da bo zmogla. Do sebe je sicer zelo stroga in je v svojih očeh v slabši luči kot v očeh ostalih. Ni zamerljiva, saj zelo redko zameri človeku, če mu pa že, to ne traja dolgo. Zelo je občutljiva, saj jo prizadene že kakšna majhna stvar. Do ljudi je prijazna in vpljudna. Vedno pomaga, če je treba, razen če je preveč utrujena.

Ena njenih manj prijetnih lastnosti je njena lenoba. Po treningu ali težkem dnevu v šoli jo težko pripraviš, da naredi še kaj drugega. Za njo lahko rečem, da je vredna zaupanja. Prijateljice ji zaupajo, saj zna skrivnosti obdržati zase. Včasih se mi sicer zdi, da je malo preveč previdna. Na vse zelo pazi in želi, da je vse, kar naredi, brez napake. Misli, da se bo vse podrlo, če bo šlo kaj narobe.

Svojo sestro imam rada, čeprav mi gre včasih na živce. Nikoli pa je ne bi zamenjala za koga drugega.

Manca Lesjak, 9. b

Korona v pesmi

KORONA

Korona res grozna je stvar,
zdaj prišel je že drugi val.
Spet v hišah smo ostali,
v njih obtičali.

Zdi se, kot da v kletki smo,
saj nikamor ne moremo.
Korona je kot kuga,
tudi ona je bila poguba.

Šola od doma res je groza,
na trenutke čisto prava mora.
Vse to se bo hitro končalo,
če se pravil bo držalo.

Vsi za enega,
eden za vse,
se slogan glasi,
dobro bi ga bilo upoštevati.

Tjaša Veber, 8. a

Ustvarjamo v tujih jezikih

MY DREAM HOUSE

Our dreams are not the same. That is why we do not have the same dream houses either.

For example, my mom's dream house is a cottage on one of the Caribbean islands, under the palm trees, on a white sandy beach. It is simple and in

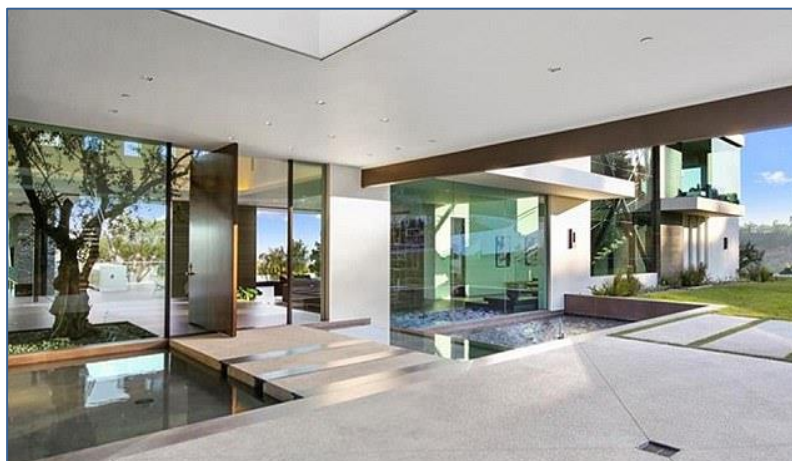
bright colours. My grandfather's dream house is a small wooden house somewhere in the Alps. But my dream house is big, very modern and spacious, with straight lines, an open concept and lots of glass. It's built on a hill terrace above Hollywood and with nice sea view as well.

Let me tell you a bit more about my dream house.

I have already mentioned that it is quite big. It is surrounded by green grass. It has a giant garage for at least three cars (a Ferrari, a Porsche and a Lamborghini). It has three floors: the basement, the ground floor and the first floor. There is no attic, but there is a large roof terrace with a pool and deck chairs, a big open kitchen with a barbeque, a fridge, a sink and a bar with bar stools. That roof terrace has one more speciality - there is a large sofa in front of a wall with a giant TV screen.

From now on, you will have to use a bit of your imagination, so that you may be able to picture my dream house in your mind.

You can drive to the house via the driveway and exit your car just a few meters from the door. But don't worry. Even if it's raining, you will not get wet, because you get out of your vehicle right under the canopy, which brings

you directly to the door. When you enter the house, through a giant front door, a large open space opens in front of you. There is a short hallway on the left. In the hallway, we can only see one door on the right side. Behind that door there is a gym with all the fitness equipment. Let's return to the position

where we were before (we enter through the front door) - there is a large space opening on the right, since this is the most unique part of the house, we will get there at the end. Now we will climb the stairs. When we reach the first floor, we can see a large balcony on the left. If we look closer, we can see that there are two deck chairs, with a table in the middle and a small fridge on the side. From that balcony, you can easily see the beach and the sea. On the right there is a hallway. There are three doors on the left side. The first door leads to the bathroom, the second to a walk-in closet which is connected to the third room which is actually a walk-in closet for shoes. At the end of this hallway, there is another one on the right, and it connects the left part of the building to its right part. When we are in the right part of the building we see one more hallway. On its left side there are only two rooms. Both rooms are connected, the first one is like an office; there is a desk, computers, shelves and all other things I need for work. It is connected to the art room (as I call it), where we can see a piano, a guitar, two big art tables, giant speakers and a modern mixing table. At the end of the hallway, there is the door to the master bedroom. On the left from that door there are some stairs leading back to the ground floor.

The master bedroom is one of the biggest rooms in the house. There is a giant king size bed. Because it is a corner room its outside walls are actually glass and can be easily covered by curtains. In the middle of one of those glass walls there is a stone wall with a fireplace that keeps the whole room warm.

And now back to the position where we started.

I said that there is a large space opening on the right side when you enter the house. If you turn to you right, you will see a door and on the left from that door, a wall with shelves full of totally random things.

When you walk through the door, on the left you will see a big kitchen, with two fridges, three ovens, two sinks, a lot of cupboards and two cookers. A few meters ahead there is a giant dining table with eight chairs. But my favourite part of the house is on the right. It is the living room. It is divided into two parts. The first one is two stairs lower. There is a big sofa that is positioned in front of a large TV that is on the wall to your right. But if you walk past the sofa and climb two stairs, there is a large poker table in front of you and to

the left of it there is a table for playing board games. A few meters further there is another balcony with a beautiful view.

Behind the sofa there is a large window, which opens like a sliding door, and it takes you to a large pool surrounded by deck chairs. By the pool there is also a large open kitchen with a counter and chairs and next to it there is a staircase leading to the roof terrace I mentioned at the beginning.

If we go back to the kitchen and the dining table and we pass these, there is a long hallway with three rooms on each side. On the right there are three guest rooms with direct access to the terrace with the pool. On the left, the first room is a bathroom, the next one is a room, hmmm, I don't even know what's in that one, and then the third where all the electronics are. Oh, I forgot to mention, all the devices and lights can be controlled from the phone and the light switches are not needed.

In the beginning, I mentioned the garage and the basement. You can enter the basement if you go down the stairs at the end of the hallway with guest rooms. And you can enter the garage through the basement. But if you come by car, you can't get to the garage from the driveway, you must turn left before entering the driveway and you'll be right in front of the garage. The basement is actually a large room, which I call a man's den. There are a lot of cool things down there, like rib machine, the biggest TV screen I have ever seen, a piano with lights, a giant sofa and so many more.

On the greens outside, there are a few dog houses for my three dogs.

But do not forget! All this is only a dream. And probably it will remain so. However, life is full of surprises! Maybe one day I will be a film star or a professional athlete, you never know.

Ali Ernecl, 9. a

MAHLZEITEN

das Frühstück

das Mittagessen

das Abendessen

HANA SLAPNIK 5.A

DAS FRÜHSTÜCK

ZUM FRÜHSTÜCK ESSEN WIR:

- ❖ PFANNKUCHEN,
- ❖ AHORNSIRUP,
- ❖ MÜSLI UND JOGHURT,
- ❖ MARMELADE, BUTTER UND BROT,
- ❖ OBST,
- ❖ HONIG.

ZUM FRÜHSTÜCK TRINKEN WIR:

- ❖ KAFFEE,
- ❖ TEE,
- ❖ MILCH,
- ❖ SAFT.

DAS MITTAGESSEN

ZUM MITTAGESSEN TRINKEN WIR:

- ❖ WEIN,
- ❖ SAFT.

ZUM MITTAGESSEN ESSEN WIR:

- ❖ SCHWEINEBRATEN,
- ❖ KARTOFFEL,
- ❖ SALAT,
- ❖ SUPPE,
- ❖ SOÙE.

ABENDESSEN

ZUM ABENDESSEN TRINKEN WIR:

- ❖ SAFT,
- ❖ FRÜCHTE JOGHURT.

ZUM ABENDESSEN ESSEN WIR:

- ❖ SCHINKEN,
- ❖ SALAMI,
- ❖ QUARK,
- ❖ BROT,
- ❖ KAROTTE,
- ❖ ROERBAK EI,
- ❖ TOMATE.

DESSERT

ZUM DESSERT ESSEN WIR:

- ❖ APFELKUCHEN,
- ❖ KAFFEE.

VIELEN DANK FÜR
EURE
AUFMERKSAMKEIT

MOJA SANJSKA HIŠA

Gašper Dobelšek, 5. a